

ਅਮਿਤ ਰਾਵਲ ਜੇ.

ਹਰਪਾਲ ਕੌਰ ਅਤੇ ਹੋਰ- ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਰਣਜੀਤ ਕੌਰ ਅਤੇ ਹੋਰ- ਉੱਤਰਦਾਤਾ

2012 ਦਾ ਆਰਐਸਏ ਨੰਬਰ 4200

ਜਨਵਰੀ 30, 2015

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, 1908 - ਐੱਸ. 96, ਓ. 41 ਆਰ.ਐੱਲ.ਐੱਸ. 23-ਏ, 25 ਅਤੇ 33 - ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਕਰੇਗਾ - ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ 20.05.1999 ਨੂੰ 10.06.1999 ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ, ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਪੋਤੇ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪਿਆ - ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਧੀ ਨੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ. ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਿੱਠ ਪਿੱਛੇ ਇੰਤਕਾਲ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ - ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੀਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ, ਪਤਨੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ - ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਸੀਅਤ ਮਿਤੀ 05.09.2005 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਸੀ- ਪੋਤੀ - ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈ ਗਈ ਵਸੀਅਤ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਵਸੀਅਤ ਸੀ - ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਤਨੀ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 05.09.2005 ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਿਆ ਅਤੇ ਵਿਲ ਮਿਤੀ 20 5-1999 ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਮਿਤੀ 05.09.2005 ਦੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਤਨੀ ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਕਤ ਵਸੀਅਤ 'ਤੇ ਕੋਈ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ - ਹੋਲਡ, ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਜਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ - ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 96 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਿਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਤੱਥ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਆਖਰੀ ਅਦਾਲਤ ਵਜੋਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ; O. 41 RI ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ। 33 ਸੀਪੀਸੀ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਹੀ ਮੰਨਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮਿਤੀ 05.09.2005 ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਮੌਲਿਕਤਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਾਲਕ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸਿਰਫ ਉਕਤ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਿਤੀ 02.09.2005 ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਵਾਸਤਵਿਕਤਾ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ - ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮਿਤੀ 20.05.1999 ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਜਾਂ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਕੇ ਅਪੀਲ

ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਮੰਗ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ-ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸੁਪੈਰਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਵੀ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ੀਓ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ

ਦੱਤ ਦਾ ਕੇਸ ਆਰਡਰ 41, ਨਿਯਮ 23-ਏ ਅਤੇ 25 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ ਵਾਧੂ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਾਧੂ ਮੁੱਦੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਪੂਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸੁੱਟਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਓਪਨ ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਵਾਧੂ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

(ਪੈਰਾ 26)

ਅੱਗੋਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਧਾਰਾ 96 ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮਿਨਦਾਰੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਤੱਥ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਆਖਰੀ ਅਦਾਲਤ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਆਰਡਰ 41, ਨਿਯਮ 33 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਕਸੂਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 05.09.2005 ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 05.09.2005 ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਇਹ ਤੈਅਸ਼ੁਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਨੁਮਾਇਸ਼ ਸਬੂਤ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। (ਵੇਖੋ ਸਿਤ ਤਰਾਜੀ ਖਿਮਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਯੇਲਾਮਾਰਤੀ ਸਤਯਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਏਆਈਆਰ 1971 ਐਸਸੀ 1865)। ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਮੁਦਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਬੂਤ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਭੇਜੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। 05.09.2005 ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਬੂਤ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਸਲ ਵਸੀਅਤ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ।

(ਪੈਰਾ 31)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਸੀਅਤ ਮਿਤੀ 20.05.1999 (ਸਾਬਕਾ D2) ਨੂੰ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੁਆਰਾ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਖੁਦ ਪਾਇਆ ਕਿ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਬਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਜਿਰਾਹ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 63(ਸੀ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(ਪੈਰਾ 32)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸਹੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਰਪਾਲ ਕੌਰ ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੌਰ ਦੀ ਪੋਤੀ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚੋਂ 1/9 ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮਜੀਤ ਕੌਰ ਨੂੰ 1/3 ਹਿੱਸਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸਾਧੂ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ 10.06.1999 ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਵਸੀਅਤ ਮਿਤੀ 20.05.1999 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਜੋ ਕਿ ਹੈ।

ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਪਰਮਜੀਤ ਕੌਰ ਦਾ ਪਤੀ ਅਤੇ ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦਾ ਪਿਤਾ ਸੀ।

(ਪੈਰਾ 33)

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਜੀ.ਐਸ.ਘੁੰਮਣ ।

ਬੀ.ਬੀ.ਐਸ.ਰੰਧਾਵਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਕੰਵਲਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸਨ।

ਅਮਿਤ ਰਾਵਲ, ਜੇ.

(1) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਇਹ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦੋਵਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ, ਮਾਲਕ/ਸਹਿ-ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ ½ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਬਜ਼ੇ/ਸੰਯੁਕਤ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸਾਧੂ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਛੱਡੇ ਹਿੱਸੇ/ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਦਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਖੇਵਟ ਨੰਬਰ 19, ਖਤੌਣੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਰਮਜੀਤ ਕੌਰ ਦੀ ਮਿਤੀ 5.9.2005 ਦੀ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ। ਨੰ.19, ਖਸਰਾ ਨੰ.10//22/2(4-0), 23/1(4-0), 24/2(3-16), 15//2(8-0), 3(8 -0), 4(7-4), 5/1(3-16), 6(7-16), 7(7-8), 8/1/1(2-0), 13/2/2 (0-8), 13/3(1-12), 14(8-0), 16/1(5-2), 15//17/2(5-2), 26(1-0), 16//9(8-0), 10(8-0), 11(8-0), 12(8-0), 19/2(2-9), 20/1(5-2), ਖੇਵਟ ਨੰ.130, ਖਤੌਣੀ ਨੰ.159, ਖਸਰਾ ਨੰ.14//5/2 (1-19), 5/3(0-4), 5/4(2-8), 15//1/2(0 -11), 1/3(4-5), ਖੇਵਟ ਨੰ.241, ਖਤੌਣੀ ਨੰ.276, 277, ਖਸਰਾ ਨੰ.14//8/1 (0-10), 14/2 ਵਿਚ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ¼ ਹਿੱਸਾ (0-13), 14//7(7-10), ਪਿੰਡ ਮੋਹਨਪੁਰ (ਜੰਡਿਆਲਾ), ਤਹਿਸੀਲ ਫਿਲੌਰ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ, HB ਨੰਬਰ 101, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਲ 2002-03 ਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂਬੰਦੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਸਾਧੂ ਸਿੰਘ ਦੀ ਵਿਰਾਸਤ ਦੇ ਇੰਤਕਾਲ ਨੂੰ ਗਲਤ ਅਤੇ ਗਲਤ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਕਰਾਰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੇਠਲੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵੱਲੋਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(2) ਲਿਸਟਾਂ ਵਿਚਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅਣਪਛਾਤੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਤੋਂ ਅੰਕਿਤ ਤੱਥ, ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇੱਥੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ: -

(3) ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸਾਧੂ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦੋ ਪੁੱਤਰ ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰੀ ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੌਰ ਸੀ। ਪਰਮਜੀਤ ਕੌਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਸਾਧੂ ਸਿੰਘ ਦੀ ਪਤਨੀ ਸੀ। ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਸਾਧੂ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸਾਧੂ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਸੀ। ਸਾਧੂ ਸਿੰਘ ਦੀ 3.5.2002 ਨੂੰ ਮੌਤ ਹੋ

ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਮੁਦਈਆਂ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ

10.6.1999 ਨੂੰ ਦਰਜ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਮਿਤੀ 20.5.1999 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਉਕਤ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਪਰਮਜੀਤ ਕੌਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 1/3 ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਲ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਲ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਸੀ। ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਸਾਧੂ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਸਾਧੂ ਸਿੰਘ ਦਾ 2/3 ਹਿੱਸਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਕਤ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇੰਤਕਾਲ ਵੀ ਸਾਰੇ ਲਾਭਪਾਤਰੀਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਭਾਵ ਪਰਮਜੀਤ ਕੌਰ 1/3 ਹਿੱਸਾ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਲ ਸਿੰਘ 1/3 ਹਿੱਸਾ ਅਤੇ ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ 1/3 ਹਿੱਸਾ।

(4) ਪਰਮਜੀਤ ਕੌਰ ਪਤਨੀ ਸਾਧੂ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੌਰ ਪੁੱਤਰੀ ਸਾਧੂ ਸਿੰਘ ਨੇ 2005 ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 28 ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਕਥਿਤ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈਆਂ ਦੀ ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਇੰਤਕਾਲ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਜਾਇਦਾਦ ਵਾਰਸ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ। ਕੁਦਰਤੀ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਭਾਵ, ਦੋਵੇਂ ਮੁਦਈ ਪਰਮਜੀਤ ਕੌਰ ਅਤੇ ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੌਰ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ, ਭਾਵ, ਸਾਧੂ ਸਿੰਘ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚੋਂ $\frac{1}{4} + \frac{1}{4} = \frac{1}{2}$ ਹਿੱਸਾ। ਸੰਬੰਧ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨੇ ਸਾਧੂ ਸਿੰਘ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚੋਂ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ। ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਾਧੂ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਵਿਰਾਸਤ ਦਾ ਇੰਤਕਾਲ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਗਲਤ ਸੀ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਉਕਤ ਇੰਤਕਾਲ ਦੇ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਸਨ।

(5) ਜਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਪਰਮਜੀਤ ਕੌਰ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੌਰ ਪੁੱਤਰੀ, ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਲ ਸਿੰਘ, ਅਮਨਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ ਪੁੱਤਰੀ ਅਤੇ ਰਣਜੀਤ ਕੌਰ ਵਿਧਵਾ ਪੁੱਤਰ ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਛੱਡ ਗਈ ਸੀ। ਕੁਦਰਤੀ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਸਿਰਫ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸ ਬਣੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਰਮਜੀਤ ਕੌਰ ਦੀ ਮੌਤ 5.9.2005 ਦੀ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਸੀਅਤ ਛੱਡ ਕੇ ਹੋ ਗਈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਸਾਰਾ ਹਿੱਸਾ, ਭਾਵ 1/3 ਮੁਕੱਦਮਾ ਜ਼ਮੀਨ ਪੋਤੀ ਹਰਪਾਲ ਕੌਰ ਪੁੱਤਰੀ ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੌਰ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਹੈ। ਸੂਟ ਦੇ ਨਾਲ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਫੋਟੋ ਕਾਪੀ ਨੱਥੀ ਸੀ। ਇਥੇ ਹੇਠਾਂ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੈਰਾ 11-ਏ ਨੂੰ ਕੱਢਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ:-

“ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪਰਮਜੀਤ ਕੌਰ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ, ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੌਰ ਪੁੱਤਰੀ ਵਜੋਂ, ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਵਜੋਂ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਲ ਸਿੰਘ, ਅਮਨਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ ਪੁੱਤਰੀ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਰਣਜੀਤ ਕੌਰ ਆਪਣੇ ਪੂਰਵ-ਮ੍ਰਿਤਕ ਪੁੱਤਰ ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਗਈ। ਕੁਦਰਤੀ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਇਕਲੌਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪਰਮਜੀਤ ਕੌਰ ਦੀ ਮੌਤ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਸੀਅਤ 05.09.2005 ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਹੋ ਗਈ, ਜਿਸ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਸਾਰਾ ਹਿੱਸਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹਰਪਾਲ ਕੌਰ ਪੁੱਤਰੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੌਰ ਦੇ ਨਾਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸ (ਨਵਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸ ਮਿਤੀ 05.09.2005 ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ)। ਉਪਰੋਕਤ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਫੋਟੋਸਟੈਟ ਇਸ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਹੈ।

(6) ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ, ਭਾਵ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰ. 1, 2, 3 ਅਤੇ 4 ਦੁਆਰਾ ਪੰਜ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾ ਕੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਮੁਦਈ ਦੀ ਲੋਕਸ-ਸਟੈਂਡੀ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਿਧਾਂਤ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਦੇ ਸਮਾਨ, ਵਸੀਅਤ ਮਿਤੀ 20.5.1999 ਨੂੰ ਸਾਧੂ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੰ. 1 ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੁਤੰਤਰ ਮਨ ਵਿਚ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਹੈ। ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਪਰਮਜੀਤ ਕੌਰ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਲ ਸਿੰਘ, ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 3 ਅਤੇ 4 ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸ ਹਨ।

(7) ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਅਤੇ ਸੂਚੀਆਂ ਲਈ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ:-

(8) ਕੀ ਸਾਧੂ ਸਿੰਘ ਨੇ 20.5.1999 ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਵੈਧ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ? ਓ.ਪੀ.ਡੀ

(2) ਜੇਕਰ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 1 ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਮੁਦਈ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਾਧੂ ਸਿੰਘ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ½ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਹਿ-ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ? ਓ.ਪੀ.ਡੀ

(3) ਕੀ ਇਹ ਸੂਟ ਮੌਜੂਦਾ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੰਭਾਲਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਓ.ਪੀ.ਡੀ

(4) ਕੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੈਜ਼ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ? ਓ.ਪੀ.ਡੀ

(5) ਰਾਹਤ।”

(8) ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ, ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ:-

ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੌਰ

PW-2 ਹਰਪਾਲ ਕੌਰ

ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-3 ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਲੰਬੜਦਾਰ

PW-4 ਮੁਕੇਸ਼ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਡੀਡ ਰਾਈਟਰ

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ।

(9) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜਵਾਬਦੇਹ-ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ:-

DW-1 ਰਣਜੀਤ ਕੌਰ

DW-2 ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ

DW-3 ਜਸਵੰਤ ਰਾਏ, ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਕਲਰਕ

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੁਝ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਟੈਂਡਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਬੂਤ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ।

(10) ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ 5.9.2005 ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਵਸੀਅਤ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਵੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨਿਪਟਾਇਆ ਹੋਇਆ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮੁੱਦਾ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਉਦੀਆਂ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇੱਕ ਆਮ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਪਰ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਹਨ: -

(1) *M/s ਫੈਸੀ ਐਗਰੀਕਲਚਰ ਵਰਕਸ ਬਨਾਮ ਸੁਨੀਲ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ*¹; ਅਤੇ

(2). *ਟੀਕਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਚੰਦਰ ਅਤੇ ਹੋਰ*²।

(11) ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ.-3 ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਲੰਬੜਦਾਰ, ਪਰਮਜੀਤ ਕੌਰ ਅਤੇ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ.-4 ਮੁਕੇਸ਼ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਡੀਡ ਰਾਈਟਰ ਦੁਆਰਾ 5.9.2005 ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਗਵਾਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕੀਤੀ।

(12) ਜਵਾਬਦੇਹ-ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਬੂਤਾਂ ਰਾਹੀਂ ਮਿਤੀ 20.5.1999 ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗੀ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਿਤੀ 24.8.2010 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਸੀ। ਗੁੰਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਸਾਬਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ Ex.D2 ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਵਸੀਅਤ ਮਿਤੀ 20.5.1999 ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸੀ। ਡੀਡਬਲਯੂ-1 ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ, ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਗਵਾਹ, ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 63(ਸੀ) ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੀ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ। ਡੀਡਬਲਯੂ-2 ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਜਿਰਹਾ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਮਤਿਹਾਨ-ਇਨ-ਚੀਫ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਮੁਦਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਤੋੜਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ। ਡੀਡਬਲਯੂ-3 ਜਸਵੰਤ ਰਾਏ, ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਕਲਰਕ ਨੇ ਸਬ-ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਨੂਰਮਹਿਲ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਵਸੀਅਤ Ex.D2 ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ।

(13) ਮਿਤੀ 20.5.1999 ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਅਨੁਸਾਰ ਪਰਮਜੀਤ ਕੌਰ ਪਤਨੀ ਸਾਧੂ ਸਿੰਘ ਨੂੰ 1/3 ਹਿੱਸਾ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਲ ਸਿੰਘ ਨੂੰ 1/3 ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਾਧੂ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੀ ਧੀ ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੌਰ ਨੂੰ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਪਰਮਜੀਤ ਕੌਰ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚੋਂ 1/3 ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਈ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 2 ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੌਰ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸ ਹਰਪਾਲ ਕੌਰ ਨੂੰ 8 ਕਨਾਲ 2 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਸੂਟ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ।

1 2006 (2) ਆਰਸੀਆਰ (ਸਿਵਲ) 144

2 2003 (3) ਆਰਸੀਆਰ (ਸਿਵਲ) 541

ਹਰਪਾਲ ਕੌਰ ਨੂੰ 12.10.2006 ਨੂੰ ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪਰਮਜੀਤ ਕੌਰ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸ ਵਜੋਂ ਉਕਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਅਸਲ ਕਾਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਰਮਜੀਤ ਕੌਰ ਦੇ ਜੁੱਤੀ ਵਿੱਚ ਪੈਰ ਰੱਖ ਕੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ।

(14) ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਸਾਧੂ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈ ਗਈ ਵਸੀਅਤ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਵਸੀਅਤ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸਨ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਵਸੀਅਤ, ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 68 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਬਤ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹ ਨੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਸੀਅਤ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਘਿਰੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਬਹੁਤ ਕੁਝ। ਘੱਟ, ਜਿਹੜਾ, ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 63 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ।

(15) ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਿਤੀ 5.9.2005 ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ, ਜਿਸਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ Ex.P2 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਹਰਪਾਲ ਕੌਰ ਨੇ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾ ਕੇ ਉਕਤ ਵਸੀਅਤ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮਜੀਤ ਕੌਰ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੌਰ ਨੇ ਗਵਾਹ ਬਕਸੇ ਵਿੱਚ PW-1 ਵਜੋਂ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਹਰਪਾਲ ਕੌਰ ਨੇ 5.9.2005 ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਰਮਜੀਤ ਕੌਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਵਾਰਸ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹਰਪਾਲ ਕੌਰ ਗਵਾਹ ਬਕਸੇ ਵਿੱਚ PW-2 ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਈ ਸੀ। ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੌਰ ਨੇ ਇਹ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸਾਧੂ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕੋਈ ਵਸੀਅਤ ਨਹੀਂ ਚਲਾਈ ਸੀ ਸਗੋਂ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ ਕਿ ਸਾਧੂ ਸਿੰਘ ਨੇ 20.5.1999 ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਮਿਤੀ 5.9.2005 ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹਰਪਾਲ ਕੌਰ 'ਤੇ ਸੀ। 5.9.2005 ਦੀ ਅਸਲ ਵਸੀਅਤ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਹੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। PW-3 ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਬੋਲਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਸੀਅਤ ਦੇਖੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਵੇਖੀ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਮੁਕੇਸ਼ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਜੋ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਲਿਖਾਰੀ ਮਿਤੀ 5.9. ਦੀ ਸੀ। 2005 Ex.P2. ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਪਾਇਆ ਕਿ ਹਰਪਾਲ ਕੌਰ ਨੇ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਬੂਤਾਂ ਰਾਹੀਂ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਮੰਗੀ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਧਾਰੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਪਾਇਆ ਕਿ ਸਾਧੂ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ 20.5.1999 ਸਾਬਕਾ ਡੀ.2 ਨੂੰ ਚਲਾਈ ਗਈ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਵਿਧਵਾ ਪਰਮਜੀਤ ਕੌਰ, ਉਸਦਾ ਪੁੱਤਰ ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੋਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਏ ਸਨ। ਬਰਾਬਰ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਹਰਪਾਲ ਕੌਰ ਪਰਮਜੀਤ ਕੌਰ ਅਤੇ ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੌਰ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ, ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 2 ਕੇਵਲ ਪਰਮਜੀਤ ਕੌਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ 1/3 ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਫਲ

ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। . ਵਿੱਚ

ਸਾਰ, ਉਹ ਕੁਦਰਤੀ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਰਮਜੀਤ ਕੌਰ ਦੀ ਧੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ 1/9 ਹਿੱਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 24.7.2012 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ ਰਾਹੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮੁਦਈ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

(16) ਉਪਰੋਕਤ ਰੈਗੂਲਰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ 27.9.2012 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ 24.7.2012 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 21.8.2012 ਨੂੰ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 30.11.2012 ਨੂੰ 12.2.2013 ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਆਫ ਮੋਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਜਵਾਬਦੇਹ-ਪ੍ਰਤੀਰੋਧਕਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਮੁਦਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮੀਖਿਆ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਤੱਥ ਨੂੰ ਫੁਟਕਲ ਰਾਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ। 2013 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੰਬਰ 1031-ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ।

(17) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਕਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਦਿਆਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ.1 ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਅਸਲ ਤੱਥ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਲਈ ਦੁਕਵੀਂ ਕਾਰਵਾਈ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਅੰਤਿਮ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਇਆ ਤਾਂ ਬਿਨੈਕਾਰ-ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਦਬਾਇਆ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਅਰਜ਼ੀ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਰਜ਼ੀ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਹਨ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

(18) ਰੈਗੂਲਰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਆਧਾਰਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਮੁਦਈਆਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਜੀ.ਐਸ.ਘੁੰਮਣ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਮਿਤੀ 5.9.2005 ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਜਾਂ ਅਸਲੀਅਤ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਕਤ ਵਸੀਅਤ 'ਤੇ ਕੋਈ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਹਰਪਾਲ ਕੌਰ ਨੂੰ ਮਿਤੀ 12.10.2006 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਪਰਮਜੀਤ ਕੌਰ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸ ਵਜੋਂ ਉਕਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਪੈਰਾ 11-ਏ ਨੂੰ ਜੋੜ ਕੇ ਸੋਧਿਆ ਮੁਦਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਸਲ ਵਸੀਅਤ ਮਿਤੀ 20.5.1999 ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ. 20.5.1999 ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਵਿਗਾੜ, ਬਹੁਤ

ਘੱਟ, ਗਲਤ ਸਿੱਧੇ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪਰਮਜੀਤ ਕੌਰ ਦੀ 5.9.2005 ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਨਹੀਂ ਸੀ

ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮਜੀਤ ਕੌਰ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈ ਗਈ 5.9.2005 ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਰਪਾਲ ਕੌਰ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸੀਅਤ ਮਿਤੀ 20.5.1999 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਮਿਤੀ 5.9.2005 ਨਾਲ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫਰੇਮਿੰਗ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਮੁੱਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਜੇ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਮੁੱਦਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਗਵਾਹੀ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

(19) ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮਜੀਤ ਕੌਰ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਮਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ, ਦਲੀਲਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਚਲੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ 5.9.2005 ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ-ਪੜਤਾਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਕੇ ਅਸਲ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। 5.9.2005 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ:

-

(i) ਕੀ Ld.Lower ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਅਤੇ Ld.Trial ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸੋਧਣ ਅਤੇ ਜਿਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਮੁੱਦਾ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਹੋਰ ਉਲਟ ਨਤੀਜੇ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉਲਟ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ, Ld.Lower ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਉਕਤ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਗਲਤ ਖੋਜ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਦੀ ਹੈ?

(ii) ਕੀ Ld. Lower Appellate Court ਆਪਣੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਮੁੱਦਾ ਜਾਂ ਨਿਰਣਾਇਕ ਬਿੰਦੂ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਜਾਂ ਕ੍ਰਾਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਉਸ 'ਤੇ ਖੋਜ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ?

(iii) ਕੀ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ 12.10.2006 (ਪਰਮਜੀਤ ਕੌਰ ਦੇ ਐਲਆਰ ਬਾਰੇ - ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 1) ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਟਾਲਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ-ਉੱਤਰਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ Ld.Trial ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ?

(iv) ਕੀ Ld.Lower Appellate Court ਨੂੰ ਇਹ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹਰਪਾਲ ਕੌਰ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਵਸੀਅਤ Ex.P2 ਗੈਰ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਰਹੀ।

ਖਾਸਕਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ Id ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ. ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ-ਜਵਾਬਦਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ/ਕਰਾਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ?

(v) ਕੀ Ld. Lower Appellate Court ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੋਜ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ-ਜਵਾਬਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਲਟਾ ਸਕਦੀ ਹੈ?

(vi) ਕੀ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਮੁੱਦਾ ਨਾ ਹੋਣ ਅਤੇ ਪੱਖਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਤੋਂ ਪਰੇ ਆਪਣਾ ਕੋਈ ਵੀ ਨੁਕਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ?

(vii) ਕੀ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪਰਮਜੀਤ ਕੌਰ-ਮੁਦਈ ਨੰ. 1 ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਮਿਲੀ 1/3 ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਚੁਣੌਤੀ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਕੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਸੀ?

(viii) ਕੀ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਰਮਜੀਤ ਕੌਰ- ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜੋ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾ ਕੇ ਉਲਟ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ?

(ix) ਕੀ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੋਣ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਮੁੱਦਿਆਂ ਤੋਂ ਪਰੇ, ਦਲੀਲਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ, ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਉਲਟ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਯੋਗ ਹੈ?

(x) ਕੀ ਹੇਠਲੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਿਗੜਦੇ ਹਨ, ਗਲਤ ਹਨ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ-ਮੁਦਈਆਂ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ?

(20) ਆਪਣੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਮੁਦਈਆਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ:-

(A) ਸ਼ਿਓ ਦੱਤ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਰਬੱਤੀ³;

(B) ਓਕਾਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ⁴;

(C) ਪ੍ਰਤਿਮਾ ਸਿਨਹਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸ਼ਸੀ ਕੁਮਾਰ ਨਰਾਇਣ ਸਿਨਹਾ ਅਤੇ ਹੋਰ⁵;

(D) ਫਿਜ਼ਾ ਡਿਵੈਲਪਰਸ ਐਂਡ ਇੰਟਰ-ਟ੍ਰੇਡ (ਪੀ.) ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ AMCI (I) Pvt. ਲਿਮਿਟੇਡ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ⁶; ਅਤੇ

31970 PLR 702

42008 (1) RCR (ਸਿਵਲ) 710

5 (2004) 13 SCC 599

6 (2009) 17 SCC 796

(AmjRawal-D)
(E) ਸੱਖਣ ਲਾਲ ਬੰਗਾਲ ਬਨਾਮ ਮਾਨਸ ਭੁਨੀਆ ਤੇ ਹੋਰ

(21) ਸ੍ਰੀ ਕੰਵਲਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਦੀ ਹਮਾਇਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੇ ਜ਼ਬਾਨੀ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਤੱਥ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਖੋਜ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਕੋਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਵਿਗਾੜ ਨਹੀਂ, ਬਹੁਤ ਘੱਟ, ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮੁਦਈ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੈਰਾ 11-ਏ ਜੋੜ ਕੇ ਪਰਮਜੀਤ ਕੌਰ ਦੀ ਮਿਤੀ 5.9.2005 ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਧਿਆਨ ਇਸ ਪਾਸੇ ਲਿਆਇਆ। ਉਕਤ ਵਸੀਅਤ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠੋ। ਉਪਰੋਕਤ ਦੋ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਟਿਕਾ ਅਤੇ ਐੱਮ. ਫੈਸੀ ਐਗਰੀਕਲਚਰ ਵਰਕਸ (ਸੁਪੈਰਾ) ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿ ਜੇ ਧਿਰਾਂ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹਨ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਮੁੱਦੇ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏ ਗਏ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(22) ਮੈਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਯੋਗ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦੋਵਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਯੋਗ ਹੈ।

(23) ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਉਪਰੋਕਤ-ਨੋਟ ਕੀਤੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ, ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ, ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਸੱਖਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਟਿਕਾ ਅਤੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਫੈਸੀ ਐਗਰੀਕਲਚਰ ਵਰਕਸ ਕੇਸ (ਸੁਪੈਰਾ) ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਉਦੋਂ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਸਨ।

(24) ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੈਰਾ 11-ਏ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਕੇ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-3 ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਲੰਬੜਦਾਰ ਅਤੇ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-4 ਮੁਕੇਸ਼ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਕਥਿਤ ਵਸੀਅਤ ਮਿਤੀ 5.9.2005 ਦੇ ਡੀਡ ਰਾਈਟਰ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕਰਕੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ।

(25) ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਮੁਦਈ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਖੁਦ ਮੁੱਖ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ ਸੀ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਮੁਦਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ 5.9.2005 (ਐਕਸ.ਪੀ.2) ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਸਾਰਥਿਕਤਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਨੂੰ ਉੱਚਿਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਕਿ ਲੋਅਰ ਐਪੀਲੇਟ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਰਡਰ 41 ਨਿਯਮ 33 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਵਸੀਅਤ 'ਤੇ ਇੱਕ ਖੋਜ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ। ਸੰਖੇਪਤਾ ਲਈ, ਆਰਡਰ XLI ਨਿਯਮ 33 CPC ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ:-

7 ਏਆਈਆਰ 2001 ਐਸਸੀ 490

" ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ - ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਕੋਈ ਵੀ ਡਿਕਰੀ ਪਾਸ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਜਾਂ ਹੋਰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲ ਸਿਰਫ਼ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਜਾਂ ਧਿਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਜਿਹੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਜਾਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ [ਅਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਕਰਾਸ-ਸੂਟ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੋਏ ਹਨ ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਜਿਹੇ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ]:"

[ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 35 ਏ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਜਿਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।]"

(26) ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਜਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਮੰਗ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸੁਪੀਰਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਵੀ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ **ਸ਼ਿਓ ਦੱਤ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੀਰਾ) ਦਾ ਫੈਸਲਾ** ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ ਵਾਧੂ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਆਰਡਰ 41, ਨਿਯਮ 23 ਏ ਅਤੇ 25 ਦਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਾਧੂ ਮੁੱਦਾ ਬਣਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਪੂਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ ਜਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਵਾਧੂ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

(27) **ਓਕਾਰ ਸਿੰਘ ਦਾ ਕੇਸ (ਸੁਪੀਰਾ)** ਵੀ ਉਸੇ ਤਰਜ਼ 'ਤੇ ਇਕ ਫੈਸਲਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ **ਸ਼ਿਓ ਦੱਤ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੀਰਾ)** ਵਿਚ ਹੋਇਆ ਹੈ।

(28) **ਪ੍ਰਤਿਮਾ ਸਿਨਹਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (ਸੁਪੀਰਾ)** ਦਾ ਕੇਸ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਮੁੱਢਲੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਾ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

(29) **ਫਿਜ਼ਾ ਡਿਵੈਲਪਰਜ਼ ਐਂਡ ਇੰਟਰ-ਟ੍ਰੇਡ (ਪੀ.) ਲਿਮਿਟਡ (ਸੁਪੀਰਾ)** ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਧਿਆਨ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ

ਉਸ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਬੋਝ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁੱਦਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ

ਜੇਕਰ ਕਾਰਵਾਈ ਸੰਬੰਧ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਫਰੇਮ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

(30) **ਮੱਖਣ ਲਾਲ ਬੰਗਲ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੀਰਾ)** ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਨਾਲ ਵੀ ਨਜ਼ਿਠਿਆ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

(31) ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 96 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਤੱਥ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਆਖਰੀ ਅਦਾਲਤ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਆਰਡਰ 41 ਨਿਯਮ 33 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੁਕਸ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ 5.9.2005 ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 5.9.2005 ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਇਹ ਤੈਅਸੁਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਨੁਮਾਇਸ਼ ਸਬੂਤ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। (ਵੇਖੋ **ਸਿਤ ਤਰਾਜੀ ਖਿਮਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਯੇਲਾਮਾਰਤੀ ਸਤਯਮ ਅਤੇ ਹੋਰ** *)। ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਮੁਦਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਬੂਤ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਭੇਜੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। 5.9.2005 ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਬੂਤ ਲਈ ਕਿਸੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਸਲ ਵਸੀਅਤ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ।

(32) ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਸੀਅਤ ਮਿਤੀ 20.5.1999 (Ex.D2) ਨੂੰ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੁਆਰਾ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਖੁਦ ਪਾਇਆ ਕਿ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਜ਼ਿਰੂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ। ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 63(c) ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(33) ਇਹ ਸਹੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਰਪਾਲ ਕੌਰ ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੌਰ ਦੀ ਪੋਤੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚੋਂ 1/9 ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮਜੀਤ ਕੌਰ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਮਿਤੀ 20.5.1999 ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 10.6.1999 ਨੂੰ ਸਾਧੂ ਸਿੰਘ, ਜੋ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਪਰਮਜੀਤ ਕੌਰ ਦਾ ਪਤੀ ਅਤੇ ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦਾ ਪਿਤਾ ਹੈ, ਦੁਆਰਾ ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(34) ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਮੌਖਿਕ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਖੋਜ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਹੇਠਾਂ ਦੋਵਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਬਹੁਤ ਘੱਟ, ਵਿਗਾੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਠੋਸ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

(35) ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਏ.ਜੈਨ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ

ਜਤਿੰਦਰ ਚੌਹਾਨ ਜੇ

ਬੁੱਧ ਸਿੰਘ- ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ- ਜਵਾਬਦਾਰ

2012 ਦਾ CRA-S ਨੰਬਰ 771-SB

ਫਰਵਰੀ 25, 2015

ਕ੍ਰਿਸਟਾਚਾਰ ਰੋਕੂ ਐਕਟ, 1988 – S.13(1)(e) ਅਤੇ 13(2) – ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, 1973 – ਐੱਸ. 173 ਅਤੇ 313 - ਅਸਪਸ਼ਟ ਸੰਪਤੀਆਂ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪੁਲਿਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਉਸਦੀ ਆਮਦਨੀ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਅਸਪਸ਼ਟ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ - ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ' 4,82,695 ਦੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ' 16,75,329 ਦੀ ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਖਰਚ ਕੀਤੀ ਸੀ। - ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੇਵਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ 1988 ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਪੈਰਾਥ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਅਜਿਹੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਹੈ ਜੋ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਪੂਰੇ ਸਰੋਤ ਸਮੇਤ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਸੀ ਉਸਦੀ ਤਨਖਾਹ, ਦੋ ਮਕਾਨਾਂ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ, ਵਾਹੀਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਲੀਜ਼ ਮਨੀ, ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਸਹੁਰੇ ਤੋਂ ਤੋਹਫੇ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਪੈਸੇ, ਦੁਕਾਨਾਂ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ - ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦਾ ਸੰਸਕਰਣ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਸੀ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤ ਸੰਭਾਵਿਤ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਸਨ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਖਰਚ ਆਮਦਨੀ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਸੀ -

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
(Amit, Ranjit & Co.)